

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursurilor declarate de către Ion Ocrain și de către avocatul Pavel Zamfir în interesele lui Ion Ocrain,

în cauza de contencios administrativ, intentată la acțiunea depusă de către Ion Ocrain împotriva Inspectoratului General al Poliției privind anularea actului administrativ individual defavorabil, restabilirea în funcția deținută, obligarea achitării salariului, repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 01 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 3ra-144/24
PIGD 2-22042938-01-3ra-09022024)*

Inadmisibilitatea cererii de recurs. Art. 246, alin. (2), lit. h) din Codul administrativ.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. L. Holovițaia
Curtea de Apel Chișinău, jud. V. Negru, E. Palanciuc, I. Dutca

19 iunie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursurile declarate de către Ion Ocraîn și de către avocatul Pavel Zamfir în interesele lui Ion Ocraîn,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Malanciuc,

Diana Stănilă, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. În data de 29 martie 2022 Ion Ocraîn a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției privind anularea actului administrativ individual defavorabil, obligarea restabilirii în funcție, achitarea drepturilor salariale.

2. În argumentarea acțiunii, reclamantul a invocat că, în fapt, a fost angajat în calitate de ofițer superior al serviciului poliției criminale al Biroului căutare al Inspectoratului de Poliției Centru al Direcției de poliție a mun.Chișinău. În temeiul raportului șefului Direcției inspectare efectivă nr.14/1770, a fost dispusă efectuarea anchetei de serviciu în vederea elucidării pretinselor abateri disciplinare admise de către Ion Ocraîn.

3. În urma acestei anchete ofițerului superior, Ion Ocraîn i s-au imputat încălcări disciplinare din cauza că acesta în data de 18 februarie 2022 se deplasa cu automobilul de model Skoda Superb, pe traseul M5 km 155, fără a deține permisul de conducere și totodată s-a stabilit eronat că Ion Ocraîn se afla în stare de ebrietate. Ca răspuns la aceste fapte, conducerea Inspectoratului de Poliție Centru al DP Chișinău a decis să aplice cea mai dură sancțiune disciplinară și anume - concedierea. Prin urmare, în data de 02 martie 2022 ofițerului superior Ion Ocraîn i s-a comunicat ordinul nr.96, prin care acesta urma să fie concediat din funcția pe care o deținea.

4. Reclamantul a susținut dezacordul cu ordinul de concediere, considerându-l nefondat și fiind mult prea aspru.

5. În drept, reclamantul a invocat, că concedierea acestuia este una ilegală, deoarece, constatarea stării de ebrietate a lui Ion Ocraîn a fost una eronată, este contrară prevederilor legislației muncii, nu este aplicabil la prezentul caz, iar sancțiunea aplicată este una mult prea dură.

6. Reclamantul a menționat că în conformitate cu raportul de expertiză judiciară nr.202206P0077 din 01 martie 2022, în sângele lui Ion Ocraîn nu au fost identificate careva urme de alcool. Conformându-se faptul că acesta nu a fost în stare de ebrietate în momentul conducerii automobilului, contrar versiunii acuzării. Respectiv, este o chestiune de timp până când Procuratura Fălești va emite ordonanța de încetare a urmăririi penale în legătură cu existența faptei.

7. La fel a indicat, că articolul 86 din Codul muncii nu prevede concedierea pentru fapta săvârșită de către Ion Ocrain, și anume, conducerea automobilului în afara orelor de muncă, fără permis de conducere.

8. Deși, sancționarea angajaților Ministerului Afacerilor Interne se face, inclusiv și în baza legii speciale, totuși, nu se poate ignora normele Codului muncii. Această poziție a fost statuată și de către Curtea Constituțională, astfel în decizia nr.104 din 7 octombrie 2019 Curtea s-a expus expres că art.2 din Codul muncii stabilește aplicabilitatea Codului muncii raporturilor de muncă reglementate prin legi organice și prin alte acte normative. Altfel spus, Codul muncii reprezintă o lege cadru care poate fi aplicată și raporturilor de muncă în care o parte este un funcționar public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

9. Astfel, în urma celor expuse este evident că la concedierea lui Ion Ocrain nu s-a ținut cont de normele Codului muncii, acest fapt anulează legalitatea ordinului de concediere care viza eliberarea din funcție a lui Ion Ocrain.

10. Ion Ocrain a indicat, că a fost concediat în baza art.38, alin.(1), lit.j) din Legea nr.288/2016, care stabilește modalitatea încetării raportului de serviciu al funcționarului public cu statut special și anume angajatul poate fi concediat pentru comiterea unei încălcări grave. Sintagma de încălcare gravă însă nu este una definită, reprezentând o normă vagă și incertă care oferă un câmp larg și arbitrar de interpretare. Totuși exemple de încălcări grave sunt prevăzute, într-o manieră exhaustivă la art.211 al Codului muncii.

11. Reclamantul a menționat, că nici una din abaterile prevăzute de art. 211 al Codului muncii nu a fost săvârșită de către acesta. Totodată, fapta presupus săvârșită de către acesta s-a consumat în afara orelor de muncă, dat fiind faptul că art. 39 din Legea nr. 288/2016 prevede că durata săptămânii de muncă a funcționarilor publici cu statut special este de 40 de ore. Astfel, afirmația că Ion Ocrain a încălcat careva obligații de serviciu este una absurdă.

12. În context a indicat că deși, noțiunea de abatere gravă nu este definită în Legea 288/2016 și este o noțiune interpretativă, o mai clară panoramă asupra interpretării acestei sintagme, ne este oferită Curtea Constituțională în decizia din 07 octombrie 2019, prin care se stabilește că, noțiunea de „încălcarea gravă a obligațiilor de muncă” din Codul muncii poate fi extrapolată și aplicată la interpretarea noțiunii de „încălcarea gravă a disciplinei de serviciu”. Lista prevăzută în articolul 211 din Codul muncii poate constitui un reper obiectiv care să ajute interpretul să identifice sensul exact al textului contestat.

13. Astfel, reclamantul a susținut că art.38, alin.(1), lit.j) nu este aplicabil la prezentul caz, iar decizia de a califica fapta lui Ion Ocrain ca fiind o încălcare gravă, este una abuzivă. Interpretarea astfel a acestei norme din Legea nr.288 din 2016 este una eronată prin care se aduc daune considerabile, de ordin psihologic, reputațional și financiar reclamantului.

14. Ion Ocrain a evidențiat că sancțiunea aplicată este una mult prea dură și disproporționată. Concedierea reprezintă cea mai aspră dintre toate sancțiunile și respectiv, cea care urmează a fi aplicată în ultimul rând. Astfel concedierea

ca sancțiuni urmează a fi aplicată când angajatul manifestă un comportament ostil, iar angajatorul nu mai are pârghii pentru a-l corecta. Din textul ordinului de concediere este evident că față de Ion Ocraîn nu au fost aplicate alte sancțiuni, ci din prima s-a recurs la concediere. Acest fapt, în opinia reclamantului este unul injust.

POZIȚIA INSTANȚEI DE FOND

15. Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani prin încheierea din data de 29 decembrie 2022 a declarat inadmisibilă acțiunea în partea încasării prejudiciului moral. (f.d. 108-109)

16. Prin hotărârea din 29 decembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a respins ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ depusă de către Ion Ocraîn împotriva Inspectoratului General al Poliției privind anularea ordinului nr.96ef. din 02 martie 2022 cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului Poliției din cadrul Inspectoratului de poliție Centru al Direcției de poliție a mun. Chișinău, comisar Ion Ocraîn, restabilirea lui Ion Ocraîn în funcția deținută de ofițer superior al serviciului poliției criminale al Biroului căutare al Inspectoratului de Poliție Centru al Direcției de poliție a mun. Chișinău, obligația achitării salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă a reclamantului Ion Ocraîn. (f.d. 110, 115-131)

17. Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu apel, în termen la 30 decembrie 2022, de către Ion Ocraîn. (f.d.114)

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

18. Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 01 noiembrie 2023 a respins apelul declarat de Ion Ocraîn împotriva hotărârii din 29 decembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani. (f.d. 161,162-178)

19. Instanța de apel, în temeiul art. 3, alin. (1)-(4), art.5, art. 38, alin.(1), art.56, art.57, art.59 din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, pct.48, pct.61, pct.64 pct.96 din Hotărârea Guvernului nr.409 din 07 iunie 2017 cu privire la aprobarea Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, a concluzionat că acțiunea depusă de către Ion Ocraîn este neîntemeiată, deoarece în urma desfășurării anchetei de serviciu s-a constatat că, prin acțiunile sale – conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, în lipsa permisului de conducere, comisarul Ion Ocraîn a comis o încălcare gravă a atribuțiilor de serviciu, prin comportamentul său, funcționarul public cu statut special a admis compromiterea valorilor morale și profesionale, a principiilor și normelor de conduită, contribuind la denaturarea climatului de încredere a societății în organele poliției.

20. Curtea de Apel Chișinău, reieșind din circumstanțele stabilite în urma anchetei de serviciu desfășurate, a reținut ca fiind legal ordinul, or, în conformitate cu prevederile art.50, lit. a), i) din Legea nr.288 din 16 decembrie 2016 Ion Ocrain, era obligat să respecte Constituția și legile Republicii Moldova, drepturile și libertățile fundamentale ale omului, să fie loial instituției din care face parte, să aibă un comportament integru în activitatea publică și în viața personală și să demonstreze respect față de orice persoană.

21. În același sens, instanța de apel a menționat că, prin prisma prevederilor pct.7 din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.629 din 08 august 2017, obligă funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, să respecte cerințele normelor unanim recunoscute de comportament în familie și societate.

22. La caz, în cadrul desfășurării anchetei de serviciu s-a constatat, că Ion Ocrain a admis o încălcare gravă a obligațiilor de serviciu, acțiunile acestuia fiind manifestate prin conducerea mijlocului de transport de model Skoda Superb, în stare de ebrietate alcoolică, în lipsa permisului de conducere. Mai mult faptul lipsei permisului de conducere, ne fiind negat de către Ion Ocrain.

23. Curtea de Apel Chișinău a respins argumentul lui Ion Ocrain precum că în sângele acestuia nu au fost identificate careva urme de alcool fapt confirmat prin raportul de expertiză judiciară nr.202206P0077 din 01 martie 2022, din motiv că raportul de expertiză judiciară din 01 martie 2022 acumulat în cadrul dosarului penal este suficient pentru scoaterea de sub urmărire penală a lui Ion Ocrain, însă, pentru constatarea încălcărilor și aplicării sancțiunii disciplinare a fost îndeajuns conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, bazată pe rezultatul alcooltestului „Drager” din 18 februarie 2022, care probează concentrația de alcool în aerul expirat de 1,24 mg/l și procesul-verbal nr.29 din 18 februarie 2022 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului și stării de ebrietate și naturii ei, care confirmă starea de ebrietate a reclamantului/apelant.

24. Instanța de apel a apreciat ca fiind justă concluzia instanței de fond cu privire la relevanța și admisibilitatea probelor, care în mod legal probează starea de ebrietate alcoolică a lui Ion Ocrain, în care se afla acesta pe data de 18 februarie 2022, când a admis un comportament nedemn pentru orice polițist – conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate și în lipsa permisului de conducere.

25. Curtea de Apel Chișinău a remarcat că la determinarea sancțiunii disciplinare aplicate în privința lui Ion Ocrain, Inspectoratul General al Poliției a examinat întrunirea elementelor definitorii ale răspunderii disciplinare și reieșind din gravitatea încălcării comise de către ultimul, ținând cont de circumstanțele și împrejurările specifice situației în care a avut loc încălcarea, stabilindu-se fără echivoc încălcarea normelor de etică și deontologie de către Ion Ocrain, angajat al Poliției din cadrul Inspectoratului de Poliție Centru al

Direcției de Poliție a mun. Chișinău, în mod legal a dispus sancționarea acestuia prin concediere din funcția publică cu statut special.

26. Totodată, instanța de apel a desconsiderat argumentele lui Ion Ocrain precum că, Legea nr.288/2016 nu definește, care încălcări se consideră a fi grave, neexistând o clasificare a încălcărilor în ușoare, mai puțin grave, grave, deosebit de grave sau excepțional de grave și că sancțiunea aplicată în privința acestuia este dură, or, la caz, sancțiunea a fost aplicată în coraport cu gravitatea abaterii admise de către Ion Ocrain, fiind una proporțională comportamentul nedemn manifestat de către Ion Ocrain nefiind compatibil cu statutul de funcționar public cu statut special, denigrând imaginea și prestigiul organelor de poliție, Inspectoratul General al Poliției acționând în conformitate cu normele legale, respectând și limitele dreptului său discreționar.

27. Curtea de Apel Chișinău nu a reținut nici argumentul apelantului privind aplicarea la caz a prevederilor legislației muncii, deoarece prevederile Codului muncii sunt aplicabile funcționarilor publici cu statut special în partea în care nu sunt reglementate de legea specială, la caz sancțiunea disciplinară fiind aplicată în conformitate cu prevederile legii speciale aplicabile funcționarilor publici cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

28. Împotriva deciziei instanței de apel au depus recursuri Ion Ocrain și avocatul Pavel Zamfir în interesele lui Ion Ocrain, prin care au solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu adoptarea unei noi decizii privind admiterea cererii de chemare în judecată. (f.d. 186-189, 203-206,207-213)

29.În motivarea recursurilor recurenții au reiterat circumstanțele de fapt și de drept indicate în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel, totodată au indicat dezacordul cu soluția adoptată, din considerentele că instanțele de judecată incorect au constatat și elucidat circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, instanța de apel nu a fost compusă potrivit legii precum și faptul că decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinat pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

30.În acest sens Ion Ocrain a menționat că instanțele de judecată nu au oferit nicio o apreciere buletinului de analiză nr.33/34/37-2495/26/02/2022, emis de IMSP Dispensarul Republican de Narcologie, prin care s-a constatat cu certitudine că, în proba de sânge prelevată de la Ion Ocrain la data de 18 februarie 2022, ora 09.40, nu au fost găsite urme de alcool, iar o pretinsă declarație acestuia că ar fi fost în stare de ebrietate nu poate fi reținut ca argument în vederea respingerii cererii de chemare în judecată.

31. Totodată, a menționat că instanțele de judecată nu a reținut faptul că răspunderea delictuală nu poate exista în lipsa unui raport de cauzalitate dintre fapta presupusă săvârșita și consecințele care au survenit, or gradul de

alcoolemie este vital pentru prezentul litigiu deoarece în cazul în care la data de 18 februarie 2022 în sângele lui Ion Ocrain nu era alcool, nu putea exista nici răspundere delictuală.

32. La fel a menționat că doi judecători din completul de judecată al instanței de apel erau incompatibili de a examina cauza, deoarece au examinat un recurs împotriva încheierii instanței de fond privind respingerea ordonanței provizorii.

33. Atât Ion Ocrain, cât și avocatul acestuia Pavel Zamfir au susținut că instanța de apel a emis o decizie arbitrară, deoarece nu a analizat argumentele invocate de către apelant în cererea de apel și nu a luat în considerare probele prezentate de acesta în susținerea cererii de apel.

34. Avocatul Pavel Zamfir a mai indicat că presupusul delict disciplinar, manifestat prin conducerea autoturismului în stare de ebrietate imputată lui Ion Ocrain, nu a fost comisă de către acesta, fapt confirmat prin ordonanță de clasare a cauzei penale, iar abaterea disciplinară manifestată prin lipsa permisului de conducere nu poate fi calificată ca gravă, iar sancțiunea aplicată este disproporțională faptei comise.

35. În data de 23 februarie 2024 Inspectoratul General al Poliției a depus referință asupra recursului înaintat de către Ion Ocrain, prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil, deoarece acesta nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 245¹ din Codul administrativ. (f.d.198-201)

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

36. Art. 245 din Codul administrativ prevede următoarele:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

37. Art. 245¹ din Codul administrativ statuează că:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.”

38. Art. 246 alin. (1) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.”

39.Art. 246, alin. (2), lit. h) din Codul administrativ prevede că:
„Recursul se declară inadmisibil în special când este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

40. Referitor la termenul de declarare a recursului, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată public 01 noiembrie 2023. Conform extrasului din poșta electronică a Curții de Apel Chișinău, decizia motivată a fost notificată participanților la proces, prin intermediul poștei electronice, la 05 februarie 2024. (f.d.185)

Recursurile motivate au fost depuse de către Ion Ocrain și de către avocatul Pavel Zamfir în interesele lui Ion Ocrain, în data de 30 noiembrie 2023 suplinit în data de 27 februarie 2024 și respectiv 15 martie 2024 (f.d.125)

În asemenea circumstanțe completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal.

41. Din analiza prevederilor legale citate supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

42. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevalid al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne decizia instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

43. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

44. Din analiza recursurilor declarate de către Ion Ocrain și de către avocatul Pavel Zamfir în interesele lui Ion Ocrain, rezultă că recurenții au menționat dezacordul cu soluția adoptată, invocând temeii de admisibilitate a recursului că decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinat pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

45. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă, că motivele de casare, invocate în recursurile depuse de Ion Ocrain și de către avocatul

Pavel Zamfir în interesele lui Ion Ocrain, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹, alin. (1), lit. d) din Codul administrativ, or, nu s-a constatat că decizia contestată ar fi arbitrară.

46. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează, că în acest sens noțiunea de hotărâre arbitrară ori de apreciere vădit nerezonabilă a probelor urmează a fi stabilită în coraportul dintre mai multe principii.

47. Pentru a elucida înțelesul textului „hotărâre arbitrară” din 245¹, alin. (1), lit. d) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție ține cont, inclusiv, de sensul atribuit acestei noțiuni de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Astfel, de exemplu, în cauza Bochan v. Ucraina (nr. 2), 5 februarie 2015, § 62, Curtea Europeană a notat că o decizie judecătorească este arbitrară dacă, în esență, nu are nicio bază juridică în dreptul intern și nu stabilește nicio legătură între faptele litigiului, legea aplicabilă și rezultatul procedurii. Curtea Europeană consideră că o asemenea decizie reprezintă o „denegare a dreptății”. De asemenea, în cauza Ballıktaş Bingöllü v. Turcia, 22 iunie 2021, § 75, Curtea Europeană a notat că se poate considera că printr-o decizie judecătorească a fost comisă o „eroare vădită” dacă instanța a comis o eroare de drept sau de fapt pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite-o vreodată și că aceasta este aptă să perturbe caracterul echitabil al procedurii.

48. Totodată, potrivit art.71, alin.(4) din Legea nr.100/2017 cu privire la actele normative, la interpretarea actului normativ se ține cont de nota de fundamentare, care a însoțit proiectul actului normativ respectiv și de alte documente care permit identificarea voinței autorității publice care a adoptat, a aprobat sau a emis actul normativ.

49. Noțiunea de „hotărâre arbitrară” este definită prin raportare la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și la explicațiile din nota informativă a Legii nr. 246/2023. O hotărâre este considerată arbitrară atunci când nu are nicio bază juridică în dreptul intern, nu stabilește legătura între faptele cauzei, legea aplicabilă și soluția adoptată sau este rezultatul unei erori de fapt ori de drept pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite-o. De asemenea, intră în această categorie hotărârile pronunțate cu bună știință contrar legii, în special în cazul normelor imperative care nu oferă judecătorului marjă de apreciere. Arbitrarietatea presupune o încălcare evidentă și gravă a legalității, iar nu o simplă eroare de judecată. În astfel de cazuri, hotărârea reprezintă o denegare a justiției și afectează fundamental echitatea procedurii

50. Din textul recursului nu constată în mod univoc vreun argument care ar justifica constatarea că hotărârile contestate ar fi emise contrar normelor imperative aplicabile speței, precum și nici instanța de recurs nu a stabilit din textele hotărârilor contestate, raportate la circumstanțele cauzei.

51. Subsidiar, sintagma „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor” se referă la aprecierea probatoriului. Pentru admiterea unui recurs în baza acestei sintagme este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor condiții: a) hotărârea să se bazeze pe o apreciere eronată a probelor; b)

aprecierea să fie vădit nerezonabilă; c) hotărârea contestată se bazează în mod determinant pe această apreciere.

52. Prin urmare, nu orice eroare în aprecierea probelor poate duce la admiterea recursului în temeiul 245¹, alin. (1), lit. d) din Codul administrativ adică să fie evidentă pentru un profesionist și să nu poată fi explicată rațional. De asemenea, această eroare trebuie să fie determinantă pentru soluția din hotărârea contestată. Îi revine recurentului obligația să convingă instanța de recurs că aceste elemente sunt întrunite.

53. La caz, decizia Curții de Apel Chișinău nu poate fi considerată arbitrară, întrucât a fost adoptată în baza probelor administrate în dosar și a unei interpretări conforme a normelor juridice aplicabile, deci recurenții au invocat în mod declarativ caracterul arbitrar al deciziei, însă nu a prezentat argumente concrete sau probe care să susțină această afirmație.

54. În context completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, motivele invocate în cererea de recurs sunt similare celor invocate în cadrul judecării anterioare a cauzei, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat corespunzător cu respectarea prevederilor legale.

55. Cu referire la argumentul recurentului precum că doi judecători din completul de judecată al instanței de apel erau incompatibili de a examina cauza, deoarece au examinat un recurs împotriva încheierii instanței de fond privind respingerea ordonanței provizorii, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție evidențiază că Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 20 iunie 2022 în ordine de recurs a examinat un indecent de procedură și nicidecum nu s-a expus asupra fondului cauzei.

56. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului lui Ion Ocrain la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 §1 al Convenției.

57. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

58. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea

a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

59. În circumstanțele menționate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibile recursurile declarate de către Ion Ocraîn și de către avocatul Pavel Zamfir în interesele lui Ion Ocraîn.

60. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 230 și 246, alin. (2), lit. h) din Codul administrativ

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibile recursurile declarate de către Ion Ocraîn și de către avocatul Pavel Zamfir în interesele lui Ion Ocraîn.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă